

udpege Regeringsrepræsentanter i samme Antal som Arbejdsgiver- og Arbejderrepræsentanter tilsammen, mod at de sidstnævnte hver fik 2 Stemmer, Regeringsrepræsentanterne hver kun 1 Stemme; man havde derved søgt at overvinde de Vanskeligheder, der opstaaer ved, at Regeringsrepræsentanterne, der ifølge Fredstraktatens Art. 389 paa selve Konferencen er repræsenteret i samme Antal som Arbejdsgiver- og Arbejderrepræsentanter tilsammen, ofte stiller Krav om en saa stor Repræsentation angaaende særlig vigtige Spørgsmaal, at de to andre Grupper ikke raader over det tilstrækkelige Antal Repræsentanter til Besættelse af Pladserne i Udvalgene.

I Henhold til den paa XIV. Konference vedtagne Beslutning havde Styrelsesraadet underkastet Spørgsmaalet en fornyet Prøvelse og forelagde XV. Konference en Rapport, hvori Raadet, paa Grundlag af de ved de to foregaaende Konferencer indvundne Erfaringer, foreslaar, at Systemet fortsat bringes i Anvendelse, dog med den Ændring, at hver enkelt Regeringsdelegation, forud for Udvalgenes Nedsættelse, skriftligt skal opgive det eller de Udvalg, hvori Repræsentation ønskes, og i hvilke Delegationen vil paatage sig at lade sig repræsentere under hele Samlingen. Konferencen vedtog dette Forslag, og det saaledes ændrede System blev bragt i Anvendelse ved Sammensætningen af Udvalgene angaaende Børns Lavalder og Revisionen af Konventionen om Kvinders Natarbejde. —

De under 2.—4. anførte Spørgsmaal blev henvist til Behandling i Udvalget angaaende Konferencens Reglement, for hvilket Udvalg den argentinske Regeringsrepræsentant, *Ramos*, var Formand, medens den danske Arbejdsgiverrepræsentant, *Direktør Ørsted*, var Ordfører.

#### ad 2.

Spørgsmaalet om Udnævnelse af Suppleanter for Delegerede og Raadgivere var rejst paa XIV. Konference, der vedtog at henvise Spørgsmaalet til nærmere Overvejelse i Styrelsesraadet.

I Raadets derom udarbejdede Rapport var det fremhævet, at Betegnelsen »Delegeret Suppleant« ikke kan have nogen juridisk Betydning, idet en Delegeret som Følge af, at Fredstraktaten som Medlem af en Delegation kun anerkender de Delegerede og de Raadgivere, der officielt er anmeldt for Konferencen, til sin Suppleant kun kan udpege en af de for Konferencen anmeldte Raadgivere; ligeledes vil Benævnelsen »Raadgiver-Suppleant« kun kunne betragtes som en uofficiel Tilkendegivelse fra vedkommende Regering om, at den som Suppleant betegnede Person er udset til at indtage Raadgiverens Plads i Tilfælde af, at denne ophører med at være Medlem af Konferencen.

Udvalget kunde ganske give denne Opfattelse sin Tilslutning og fremhævede i sin Beretning, at en Ikke-Regeringsdelegeret under ingen Omstændigheder kunde være bundet af Instruktion fra Regeringen med Hensyn til, hvilken bestemt Raadgiver han skulde udnævne til sin Suppleant.

Med Hensyn til Raadgiver-Suppleanter anføres det i Udvalgets Beretning, at saadanne Personer kun kunde tage Del i Konferencens Forhandlinger, hvis deres Fuldmagt var godkendt, og at de ikke kunde optræde som Medlemmer af Konferencen paa samme Tid som de Raadgivere, som de eventuelt vilde komme til at remplacere.

Udvalget ansaa det imidlertid for ønskeligt, at der blev givet saadanne Personer (altsaa Personer, der ikke er Medlemmer af Konferencen, fordi den Raadgiver, de eventuelt skal supplere, endnu er i Funktion) Adgang til Konferencosalen, saaledes at de faar Lejlighed til at følge Konferencens Forhandlinger — og at det samme skulde gælde Sekretærene i Arbejdsgiver- og Arbejdergruppen, idet disse ikke altid er Medlemmer af Konferencen.